

Les botes més cares del València

L'austeritat d'Arturo Tuzón no ha impedit que el club que presideix haja realitzat un dels fitxatges més cars de la seua història. Cent milions de pessetes comprometen Eloy amb el València per quatre anys.

Víctor Mansanet

És de complexió menuda, però ha adquirit en poc de temps una talla que només poden assolir els que han estat escollits per a la glòria futbolística, ja que el futbol és potser l'única modalitat esportiva on els triomfs personals arriben a les cimeres més altes de la popularitat i de les gestes que la premsa més xovinista considera històriques. Eloy Olaya Prendes té 1,67 metres d'alçada, 24 anys i l'han tret del Sporting de Gijón per a convertir-lo en el nou ídol de l'equip de Mestalla. No debades ha costat 100 milions de pessetes a la directiva que presideix Arturo Tuzón, que ha dut a terme un dels traspassos més cars —i inesperats— de la història del València C.F.

—*¿Per què un jugador de la teua categoria i amb ofertes de clubs més importants, com ara el Barcelona, ha decidit venir al València C.F.?*

—Principalment, perquè el traspàs suposa un avanç en la meua carrera, tant des del punt de vista professional com des de l'econòmic. Pel que fa al Barça, he de dir-te que jo no he rebut més oferta que la del València, la qual he acceptat de bon grat. Una altra cosa han estat els contactes que membres de la directiva de Josep Lluís Núñez van mantenir durant un temps amb el meu anterior club, el Sporting de Gijón, en la passada temporada, però sembla que jo no entrava en els plans de Johann Cruyff.

—*¿Què has valorat, a més de la qüestió econòmica, a l'hora de fitxar pel València?*

—Per a mi hi ha hagut dos aspectes força importants. En primer lloc, la categoria d'aquest club, que malgrat haver baixat fa tres temporades a la Segona Divisió, encara conserva la categoria de gran. En segon lloc, el fet de jugar amb antics companys del Sporting, com ara Zurdi i Lucho Flores, els quals també han signat contracte amb el València. I, en tercer lloc, perquè aquesta ciutat no m'és estranya, ja que tinc familiars que viuen ací. Ma mare va residir-hi molts anys. Te-

nir familiars a València em dona tranquil·litat i fa que m'hi senta més a gust.

—*Després d'haver estat lligat tota la teua vida al Sporting, ¿no sents una mica de pena per haver-te'n anat?*

—Home, jo ho dec tot al Sporting. A Gijón he cobert una de les etapes més importants de la meua vida i n'estic orgullós. Ara bé, venir a València suposa un avanç en la meua carrera, una millora professional i espere que també siga un èxit esportiu. Ací m'han rebut com si estigués a casa meua i els meus nous companys m'han ofert la seua amistat. ¿Què més puc demanar? L'únic distint que pense trobar-hi és l'esquema de joc, però encara és prompte per contrastar-ho. A més, tot està en funció de la missió que em mane l'entrenador.

—*¿Què destacaries del teu nou equip?*

—La joventut. Tenim un equip jove amb jugadors que disposen d'unes qualitats extraordinàries. Quique, Fernando, Nando, Otxotorena... Amb aquests jugadors podem aspirar a moltes coses. Tanmateix, cal realitzar un bon treball, dia a dia, partit a partit, per a afermar les nostres possibilitats. Jo crec que l'experiència dels jugadors més veterans unida a la qualitat dels joves pot resultar una mescla esperançadora.

—*¿Us heu marcat algun objectiu per a la temporada 1988-89?*

—Pense que no hem de marcar-nos necessàriament cap objectiu que no siga millorar el lloc en què quedà classificat el València en acabar l'anterior campionat de Lliga. Establir una meta concreta seria responsabilitzar massa els jugadors i també a l'afició. La Lliga és molt llarga i hem de competir amb 19 equips més. Eixirem, però, al terreny de joc a emportar-nos els dos punts.

—*Però el president Tuzón ha manifestat el seu desig que el València torne a les competicions europees.*

—Nosaltres estem mentalitzats per a guanyar qualsevol equip, en la Lliga i en la Copa. I volem demostrar-ho, classificant-nos en els llocs de dalt. Jugar la UEFA seria un èxit, però si no aconseguim una plaça, tampoc cal

considerar-ho un fracàs. Hem d'aprendre a esperar sense renunciar a res.

—*¿Com valores l'aprovació del tercer estranger per club?*

—Sincerament, crec que no és el més idoni, per dues raons essencials. Una, perquè no fa falta acudir al mercat de fora per fitxar cracs. En primera divisió hi ha jugadors de categoria contrastada, alguns dels quals de renom internacional. Ampliar el nombre d'estrangers perjudica la política de planter ja que crea menys expectatives. I dos, perquè això perjudica clubs amb una economia que no pot permetre's el luxe de comprar futbolistes forans, cosa que considere un desavantatge per als equips més humils.

—*¿Els jugadors sou conscients de l'augment de la violència a les grades?*

—Es clar que sí. A mi em dol i m'espanta perquè els primers perjudicats som els futbolistes. Jo crec que l'aficionat ha d'anar a l'estadi a veure i gaudir del seu equip i res més. Dissortadament hi ha gent que s'aprofita d'un esdeveniment esportiu per a provocar i agredir indiscriminadament. Això s'ha de tallar. En la mesura que l'espectador pren consciència del perill que suposa aquesta actitud violenta, anirà desapareixent. La millor manera de defensar un equip és encoratjant-lo i donant-li suport, no fent el bèstia.

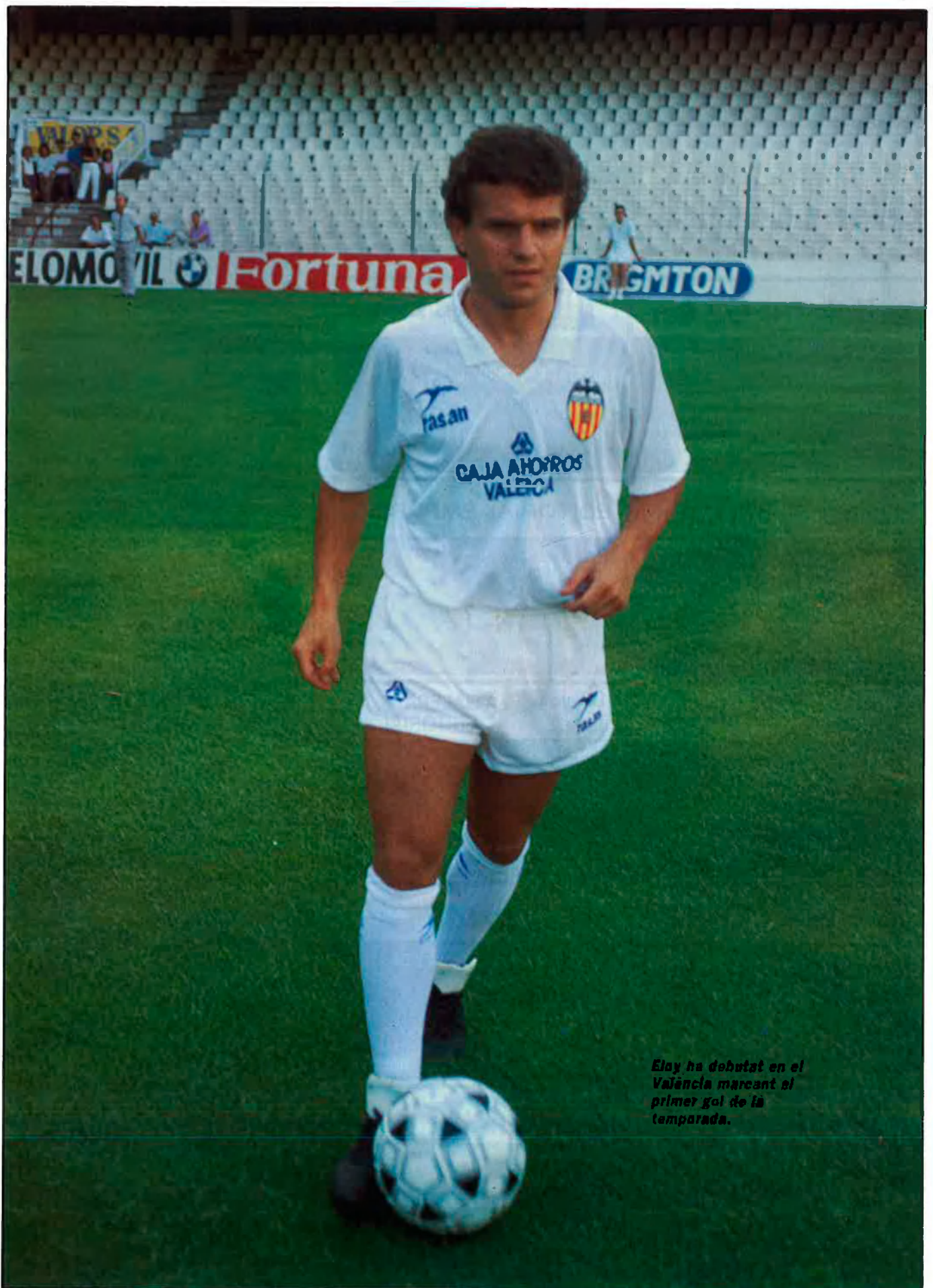
—*¿Esperes conservar la internacionalitat amb el teu nou equip?*

—Espere que sí, tot i que el que més em preocupa ara mateix és desenvolupar un bon nivell de joc en el València C.F. La internacionalitat s'aconsegueix treballant dur en el teu equip, siga el que siga.

—*Si et donen a triar entre labor de conjunt o genialitat individual, ¿què tries?*

—D'acord amb l'actual concepció del futbol, la labor de conjunt és la que decideix els resultats. Aquest és un esport col·lectiu i els partits no els guanyen un o dos jugadors, sinó que són el producte de l'esforç d'onze jugadors que ixen al terreny de joc. Ara bé, si hi afegim qualitats individuals, resultarà més efectiu.

—*¿Són complexes les relacions se-*

*Eloy ha debutat en el
València marcant el
primer gol de la
temporada.*

Estiu

NOVETATS en LLIBRES

<p>edicions 62 s/a</p> <p>EL COLOM FUGITIU Donald E. Westlake Seleccions de la Cua de Palla, 82. 176 pàgines.</p> <p>Una novel·la divertida i apassionant amb una colla de gàngsters a la cacera d'un colomi despital, que col·labora amb la màfia sense saber-ho.</p>	<p> Editorial Laia</p> <p>LLIBERTAT PROVISIONAL Patricia Highsmith Col·lecció El Mirall i El Temps, 234 pàgines. Una obra magistral de la literatura d'enjòlil i d'intriga.</p>
<p>Edicions BROMERA</p> <p>CENDRES Josep Franco Il·lustracions E. Solbes Col·lecció Alfabet, 1. Un llibre per a esperits àvids de subtileses.</p>	<p>EDITORIAL EMPÚRIES</p> <p>AMIC I ESTRANY Christopher Hein Col·lecció Narrativa/Empúries. Un dels principals exponents de la nova i esplèndida generació de narradors alemanys.</p>
<p> GREGAL LLIBRES consorci d'editors valencians s.a.</p> <p>ENDEVINA, ENDEVINALLA Àngela Martínez i Oti Sòria Il·lustracions: Rafael Reinoso Col·lecció didàctica. Més de 600 endevinalles</p>	<p> LA GALERA, S. A., EDITORIAL</p> <p>LES ALES ROGES Miquel Rayó i Ferrer Col·lecció Els Grumets de la Galera. Premi Josep-M. Folch i Torres, 1987. Presentació: Xavier Paslor, president de Greenpeace, Espanya. Il·lustracions d'Ismael Balanyà.</p>
<p> EDITORIAL TRES I QUATRE</p> <p>EL MAR Blai Bonet La Unitat, 126. Una de les millors novel·les líriques que s'han escrit mai en català.</p>	<p> curial</p> <p>LA CAIGUDA/ASPRORS DE LA VIDA Felip Palma Biblioteca Popular Curial, 14.</p> <p>Una novel·la curta i un recull de narracions d'una autora (Palmira Ventós) incomprensiblement oblidada, atesa la seva mestria, del tot comparable a la de Víctor Català.</p>
<p> Edicions Proa</p> <p>LLIBRES PROFÈTICS DE LAMBETH, I William Blake Trad. i pròleg de Miquel Desclot 96 pàgines. 900 ptes. Els llibres de l'Ossa menor, 147.</p>	<p> SIRIUS</p> <p>BO PER CONTAR Josep-Antoni Chauvell Recull de narracions de la Franja de Ponent Sirius. Apartat de correus 2482. Barcelona 08080. Distribució (93) 256 20 00 - 347 25 11.</p>

Un jugador hàbil per a un equip renovat.

xuals d'un futbolista? ¿Com us ho feu per satisfer les vostres necessitats sexuals?

—Jo no sé què fan els altres, però a mi la meua professió no em crea problemes sexuals. Em sent prou satisfet, encara que les concentracions no són ideals per a portar una vida sexual com cal. Tinc clar en quin moment puc fer certes coses. Cadascú sap el que li convé.

—¿T'ha acompleixat alguna vegada la teua estatura?

—No, no tinc cap complex. Jo perseguesc l'afany de superació sense importar-me gens ni mica les meues limitacions físiques que són superades amb dedicació absoluta a la professió i mantenint la confiança en mi mateix.

—¿Quin és el jugador que més estimes o admires?

—Sense dubte, Quini. És un home del qual he après molt. He tingut la sort de jugar amb ell i puc afirmar que és una magnífica persona i ha estat un jugador sensacional.

—Per últim, ¿com ocupes els teus moments d'oci al llarg de la temporada?

—Principalment, llegint. Solc llegir best-sellers o llibres d'història. Ara mateix estic llegint *La epidemia*. També m'agrada escoltar música, em relaxa molt. Com pots observar, sóc una persona casolana. □